DE NIEUWE VRIJMAKING - nr. 3
Blad voor theologie en kerkgeschiedenis

Uitgave : Nieuwe Vrijgemaakte Kerk (NVK, Nederduits gereformeerd)

12 juli 2026
jaargang 1

De strijd tussen Septus en Parin

Septus is één van de verschrikkelijkste doodsvijanden van de gemeente, waar zowel de Halal als de nieuwe bijbel overvloedig over spreken. De Halal is hierin een belangrijk woordenboek en achtergrondgeschrift van de nieuwe bijbel, een belangrijke encyclopedie om inzicht te krijgen in deze personages.

We lezen in de strijd tegen Lazar II, hoofdstuk 14. De Grote Ontsnapping – De Map Van Betelgeuse, in de Halal :

‘Orion heeft een groot potentieel. De alpha ster van Orion heeft een diameter van vele honderden malen groter dan de zon, dus we hebben met een reusachtige leidende ster te maken. Betelgeuze kan je dan ook weer onderverdelen in gebieden. In het gebied 'Tork' was er lang geleden een skelet-demoon als patriarchische leider. Zijn naam was Septus, en hij werd uiteindelijk verdreven, maar kreeg een gigantisch grote autoriteit in andere delen van Betelgeuse, Orion en de rest van het universum. Vandaar dat het gebied Tork een belangrijk gebied is om los te komen van Septus.

Betelgeuse is een reusachtig Orions centrum, met een reusachtig archief van de paradijsteksten van Betelgeuse. Het paradijs van Betelgeuse werd verborgen gehouden onder de scheppings-mythes van het christelijke geloof.

De Noach mythe is een zelfs diepere scheppings-mythe. In de paradijsteksten van Betelgeuse is de buffeljacht, de bizonjacht en de runderjacht ook een centraal thema waar alles omheendraait en naartoewerkt, als de bron van de schepping. Alles was in runderbloed, omdat zo de mannelijke suprematie de macht niet kon grijpen. De matriarchie was alleen veilig in runderbloed. Het reusachtige archief van paradijsteksten van Betelgeuse gaat diep in op de verschillende vormen van Orions vee, en hoe het vee behandeld moet worden. De scheppingsmythes van het christelijk geloof wilde dit ondersneeuwen. Juist in het Aramees zijn er zoveel tekens en heenwijzingen naar de paradijsteksten van Betelgeuse, dus daarom moest daar een Hebreeuwse laag overheenkomen, en toen een Griekse laag, door de Septuagint, en toen moest de Westerse vertaling alles nog meer afdekken. Het was een groot complot.

De scheppingsdagen zijn een werk om de ware schepping verborgen te houden. Laag voor laag werd dit bedekt. Alles had zijn oorsprong in Betelgeuse. Zelfs de aarde bestaat alleen door Betelgeuse. De aarde is een creatie van en in Betelgeuse, die de illusie geeft dat het buiten Betelgeuse is. Het is belangrijk om onze orientatie terug te krijgen, en te reizen tot Tork. In Tork

was Septus onttroont, maar er heerst nog wel een andere skelet-demoon als patriarchisch leider, Parin.

Behamma is al een zeer paradijselijk gebied, maar nog steeds in handen van Septus, want hier werd Septus na zijn val in Tork naartoe gedreven. Septus en Parin waren in een grote oorlog, die gewonnen werd door Parin. Septus is niet meer toegestaan in Tork, maar heeft nog grote macht in Behamma. Septus is min of meer een slaaf en een krijgsgevangene van Parin, en staat onder een tuchtraad. Septus wordt gevangen gehouden in Behamma, maar heeft ook nog veel macht in de voorgaande continenten. In Ree heeft Septus de grootste macht. Daarom moeten wij onze reis naar Tork voortzetten.

Voordat Septus regeerde in Behamma regeerde Mudroch II in Behamma, die werd onttroont en werd verbannen naar Melk, een buitenparadijselijk continent van Betelgeuse, waar Mudroch II de macht kreeg. Hij moest ervoor zorgen dat de grondteksten van de Bijbel geheel ondergesneeuwd werden door latere vertalingen. Hij moest ervoor zorgen dat de rijkdommen van de grondteksten (Orions, Aramees, Hebreeuws en Grieks) afgekapt werden, zodat de levendmakende sappen ons niet zouden kunnen bereiken.

Parin, de Orionse Noach, regeert dus in Tork. Tork bestaat uit elf grote gebieden. Twee daarvan zijn de hoofd-gebieden : Goriph en Gorit. In Goriph troont Parin over Tork.

Door Behemma komen we tot Tork. In Behemma zijn er een paar strategische gebieden, namelijk Golak en Golar. Hier zijn vroeger verschrikkelijke dingen gebeurt die fundamenteel waren voor de opkomst van het christendom. Daarna zijn deze twee grote gebieden veroverd door de matriarchen en werden hun nederzettingen. Golak en Golar liggen tegen de grens aan van Tork. Voordat we Tork binnengaan is het belangrijk Golak en Golar binnen te gaan, als eerste stap in het overwinnen van Septus, de heerser van Behemma, een continent van Betelgeuse in Orion.

Beloch is de matriarch die Golak veroverd heeft. Beloch is in het Orions de rode steen, de sardius, de steen van bloed, Gad, Adam, de odem, loon in het Aramees. Behamma zelf betekent in het Orions de witte steen van slavernij. Vuch is de matriarch van Golar.

In die tijd was er een grote slavenopstand, die aangevoerd werd door Lakata, een jonge gladiator. Hij versloeg Optus met een groot slavenleger. Hierdoor kwam Vuch aan de macht in Golar. Septus had min of meer de macht volledig in Golak en Golar verloren, zodat zij een belangrijke brugfunctie vormden in de reis van Behemma naar Tork.

Na Tork is er een tiende plaats, een tiende continent, Belim. Hier troont een matriarch, Beneph.’

In hoofdstuk 15 staat dan :

‘De tweede dag bracht scheiding door het licht, door overbelichting, verblinding, wat resulteerde in de derde dag, de wedergeboorte door onschuldig bloed. Dit is waar het dwazendom voor staat, en de dagen erna was om de kerk op te richten. De zeven dagen zijn het valse evangelie in een notedop. Noach zat in deze scheppings-machine, als in een tijdmachine. Noach is Serapis Christus, oftewel Thomas. In het Orions is hij genaamd Parin die in Betelgeuse het gewest Tork beheerst. Tork is onder een vloek van hekserij. In het achterliggende continent Belim heerst Parin niet meer.

Dit gebied is in de handen van Benev (Beneph), een matriarch (Belech). Wij moeten Parin verslaan om tot dit gebied te komen.’

We zien hier Parin, die ook in de nieuwe bijbel voorkomt, beschreven als het valse genade systeem in het westers-moderne ontspoorde christendom. Hij is een soort Noach figuur met een valse ark, valse genade, zondebokken cultus. De nieuwe bijbel, en zo ook de Halal, zijn zeer duidelijk dat de ware ark gaat door het bloed van de vijand, en door de gnosis, oftewel de hemelse kennis, waar Jezus ook op wees, en waar Calvijn op wees. Alleen de kennis redt. Niets anders. En die kennis moet je verdienen. Zo niet, dan is het oneerlijk. Er is loon naar werken, waar zowel de oude als de nieuwe bijbel op wijzen. Ook Calvijn wees er op, alhoewel hij het valse christelijke loonstelsel uitschakelde. Er was teveel vleselijk loon. ‘Onze werken zijn een vuile lap,’ zeggen ze dan, en ja, dat zegt Calvijn ook, maar er zijn ook hogere werken, die van de afstemming, God door ons heen. Dat is belangrijk. De genade cultus moet stoppen, maar het is tegelijkertijd een gif waar de jagers mee jagen. Het is tegelijkertijd de vrucht van de zonde, en het oordeel over de kerk.

Septus is een wettische, Galaatse geest, waar Parin een trukendoos voor genade is. De macht van de reformatie sloot de katholieke macht op. Het was een enorme versobering van het patriarchaat. Hier ligt het snijpunt. De mens ging door de reformatie over naar het Tork gebied, waar Parin troonde, maar had toen een nieuwe strijd te voeren, tegen hypergenade en institutionele calvinistische genade, oftewel extremistische genade. Tork werd eerst bestuurd door Septus, maar die werd verdreven, teruggedreven, zoals de katholieke macht ook teruggedreven werd.

Onderwijs 12/7/2026

Laten we kijken hoe het er aan toeging met de vrijmaking van Klaas Schilder in De Reformatie van 1945. Klaas Schilder sprak erover dat er niet tientallen ambtsdragers werden geschorst en afgezet, maar honderden. Dat wat achterbleef noemde hij de synodocratisch gebonden gereformeerde kerk. Klaas Schilder wilde zich niet laten leiden door kerkelijke synodes, door kerkelijke beslissingen, maar door de Heere. Klaas Schilder wees op de knoeierij in de synodale gereformeerde kerk van Kuyper. Hij wees erop dat Kuyper vroeger schreef over het karakterbedervende van de toenmalige hervormde synodale organisatie, maar dat men nu zou kunnen schrijven over het karakterbedervende van de quasi-gereformeerde hiërarchie die was ingevoerd door Kuyper, Nauta, Aalders, Grosheide en Ridderbos, oftewel de KNARG. (De Reformatie, 20/7/1945)

Aan de andere kant van het schaakbord stonden dan Klaas Schilder en Greijdanus. Zij stelden dat de KNARG alles toetsten aan de leerregels van 1942. Schilder wilde zich vast blijven houden aan het Woord en de belijdenis, niet aan 1942, want die waren volgens hem tegenstrijdig en mochten niet bindend zijn. Iedereen moest zich echter eraan onderwerpen. Schilder en Greijdanus gingen daar niet in mee, dus werden ze afgezet. Schilder sprak dus over het schaakspel tussen de vrijgemaakten en de synodocraten. Schilder sprak dat een dweper een stakker is, maar een knoeier, zoals hij de

synodocraten noemde, handelt misdadig. Hij noemde het machtsmisbruik, kerkelijk misbruik. Ze gingen in zijn ogen te ver.

H.J. Schilder, een neef van Klaas Schilder, die zich ook aansloot bij de vrijmaking, stelde op basis van Jesaja 55, ‘koopt melk zonder geld’, dat de vrijmaking en wederkeer als de uittocht uit Babylon was. Men zou niet meer terug moeten naar de welvaart en het voordeel van de Babylonische ballingschap. H.J. Schilder stelde dat velen achterbleven. (De Reformatie, 27/7/1945)

Klaas Schilder noemde de achtergebleven synodocratische gereformeerde kerk de kalverendienst van Jerobeam, de stierencultus. Hij noemde het de geconformeerden, de N.E.E., de Nationale Eigen Eredienst. (3/8/1945) Klaas Schilder stelde dat er ook een heleboel bezwaarden en protesterenden waren tegen het bewind, maar die nooit kwamen tot vrijmaking van zonden.

Klaas Schilder liet het grote bedrog van al te synodocratisch zijn zien. Hij stelde dat een kerkenordening zei, een paar eeuwen geleden: synodebesluiten voeren we uit, „tenzij" ze bewezen worden te strijden tegen Schrift en Kerkenordening. Het geduldige kerklid zou dus de besluiten moeten uitvoeren totdat het bewijs dat ze strijden met Schrift en Kerkenordening over 3 jaar is aanvaard door een volgende synode.

Vandaar ook dat Calvijn wees op het belang van afgestemd te zijn op de Heere. Daar komt heel veel bij kijken. De mens moet in alles versoberen.

1942 was de grote gruwel van veronderstelde wedergeboorte en bindend synodaal gezag tot een synodocratie, wat als poedersuiker werd gestrooid door de KNARG, en waar Klaas Schilder en Greijdanus tegen opstonden. Het liep uit op de vrijmaking in 1944, die nu overigens nog verdiept moet worden.